

kendes – præg af, at den i nogen grad er styret af usystematisk forekommende kildemateriale. De indre overvejelser i Socialdemokratiet og Det radikale Venstre er langt fyldigere og sikrere belyst end de øvrige partiers, og navnlig forklaringen på Fremskridtspartiets mærkværdige scenekunst må endnu stå hen.

Værdifuld er ikke mindst de indledende kapitlers rekapitulation af de foregående regeringsdannelser, hvis regelsæt mindre karakteriseres som statsretlige, mere som en sædvaneret, partierne gav og kongen (m/k) tog ved.

Henning Poulsen

Marit Bakke: *Spillet om kulturen. Dansk kulturpolitik 1945-1985*. (Århus Universitetsforlag, 1988). 171 s.

For historikeren er der ikke meget at hente i denne bog. Et kort, tilbageskuende afsnit bygger stort set på Aage Rasch: *Staten og kunstnerne fra 1968*. Hvad angår den kulturpolitiske historie i efterkrigstiden konstateres det, at kulturudbudet var stærkt markedsorienteret helt frem til 1960. Allerede tipsloven fra 1948 tilvejebragte dog en støtteordning for kulturområdet, som blev fulgt op med etableringen af Statens Kunstfond i 1956. Med denne og andre ordninger og love er statens engagement blevet stærkt udvidet, og det egentlige kulturministerium blev oprettet 1961. Marit Bakke konkluderer, at intet kulturområde ved midten af 1980'erne var helt afhængig af det frie marked.

Ib Gejl

Peter Munk Christiansen: *Teknologi mellem stat og marked. Dansk Teknologipolitik 1970-1987*. (Politica, 1988). 361 s.

Bogen er en let revideret udgave af en licentiatafhandling i statskundskab ved Aarhus Universitet, og giver en ganske bred beskrivelse af teknologipolitikens udvikling i tidsrummet 1970-1987, af aktørerne i institutionel mening og deres skiftende betydning for udformningen. Bogen er skrevet ud fra en politologisk synsvinkel og finder overvejende endogene årsager til udviklingen på det pågældende politikområde: teknologipolitikken bestemmes ikke af markedet men af politiske faktorer (p. 30, 287). Man finder altså intet om møtrikker og skruer i bogen, knapt noget om aktørernes synspunkter herpå, derimod noget om teknologipolitikken, levendegjort, og frit svævende mellem mål, midler og administration.

Bogen gennemgår, hvad der med rimelighed tolkes som en markant ændring af teknologipolitikken i begyndelsen af 1980'erne. Indholdsmæssigt, ikke blot fordi der bruges mange flere penge i dag end i 70'erne, eller fordi der sker en højere grad af samarbejde mellem staten og de enkelte virksomheder, men fordi sigtet med teknologipolitikken i dag ikke længere er at være et smøremiddel i et lidt langsomt omstillende og omkostningsforsigtigt erhvervsliv, men er blevet strukturpolitik: teknologipolitikken hævdes i dag at have den intention, via områder som energi, miljø, bio- og genteknologi, at indgå som måske den væsentligste strukturelt omskabende politik til løsning af den danske økonomis velkendte balanceproblemer. Bogen skildrer denne 'politisering' af politikken, dens kompetencekampe mellem sagministrier og styrelser, samt holdninger hos organisationer og partier, meget instruktivt, omend af og til noget indforstået, og under anvendelse af et lidt vel bureaukratisk og »oppustet« sprog. Fremstillingen indeholder således nyttige oplysninger og omfattende informa-